

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

AJÁNLÁSOK

EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET

AZ EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET AJÁNLÁSA

(2020. szeptember 24.)

a jogalanyok azonosításáról

(ERKT/2020/12)

(2020/C 403/01)

AZ EURÓPAI RENDSZERKOCKÁZATI TESTÜLET IGAZGATÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikke (2) bekezdésének a), b), d) és f) pontjára, valamint 16–18. cikkére,

tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület eljárási szabályzatának elfogadásáról szóló, 2011. január 20-i ERKT/2011/1 európai rendszerkockázati testületi határozatra ⁽²⁾ és különösen annak 15. cikke (3) bekezdésének e) pontjára és 18–20. cikkére,

mivel:

- (1) A világgazdaság a pénzügyi műveletek szövevényes, szorosan összefonódott és rendkívül összetett hálózatán alapul. E műveleteket számtalan határon átnyúló kapcsolat hozza létre, és hatásaik az egész világra kiterjednek. Ez a hálózat nem csak pénzügyi intézményeket foglal magában, hanem minden olyan szervezetet is, amely kapcsolatban áll más szervezetekkel és a pénzügyi piacokkal. E hálózat egyetlen kulcsfontosságú csomópontjának kiesése potenciálisan az egész jelentős részeinek felbomlásához vezethet, aminek jelentős globális következményei lennének. Az egyes szervezetek és köztük fennálló kapcsolatok pontos azonosítása kulcsfontosságú követelményt jelent a globális gazdasági és pénzügyi környezet megbízható feltérképezéséhez, ami pedig az átterjedés csökkentéséhez szükséges.
- (2) A pénzügyi területen átterjedésre azért kerül sor, mivel a pénzügyi és a nem pénzügyi szervezetek pénzügyi műveletek, valamint pénzügyi eszközök és kötelezettségek révén összekapcsolódnak egymással. A pénzügyi és a nem pénzügyi szektor közötti kapcsolatokon keresztül közvetlen kitétség, valamint az azonos csoporthoz tartozó szervezetek esetén közvetlen kitétség révén átterjedési csatornák jönnek létre. A pénzügyi és a nem pénzügyi szervezetek közötti átterjedésre mindkét irányban sor kerülhet, és válságokban erőteljesebben nyilvánul meg. Így egy pénzügyi válság átterjedhet a pénzügyi szektorról a nem pénzügyi szektorra, amint azt a Lehman Brothers befektetési bank csődje 2008-ban megmutatta; egy gazdasági válság, amely például a nem pénzügyi szervezetek túlzott eladósodottságából vagy bármely súlyos kínálati vagy keresleti válságból ered, átterjedhet a nem pénzügyi szektorról a pénzügyi szektorra. A koronavírus (Covid19) világjárvány okozta gazdasági és pénzügyi válság hatásai példát nyújtanak a nem pénzügyi és a pénzügyi szektor közötti szoros kapcsolatokra. A nem pénzügyi szervezetek helyes azonosításának lehetővé tétele ezért a pénzügyi stabilitás biztosítása szempontjából ugyanolyan fontos, mint a pénzügyi szervezetek helyes azonosítása.

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 1. o.

⁽²⁾ HL C 58., 2011.2.24., 4. o.

- (3) A nagy pénzügyi csoportok, például a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények csoportjai, rendkívül összetett jogi struktúrákkal rendelkeznek, amelyek nagyszámú kötelezettséget fognak össze, köztük számos jelentős kötelezettséget is. A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények gyakran jelentős számú leányvállalattal és/vagy nemzetközi fiókteleppel rendelkeznek, és számos jelentős partnerrel állnak kapcsolatban. Egy vagy több ilyen globálisan rendszerszinten jelentős intézmény csődje számos országban negatív hatással lenne a pénzügyi rendszerre, és tágabban a világgazdaságra is. Szakpolitikák kerültek kialakításra az ilyen intézmények csődje valószínűségének csökkentése és az ilyen csőd hatásainak mérséklése érdekében. Ez utóbbi célkitűzés elérhető lehet a globális helyreállítási és szanálási intézkedések javításával. Minél összetettebb a csoportszerkezet, annál több költséggel és idővel jár a helyreállítása és szanálása. Az ilyen csoportok, valamint jogalanyaiak és átfogó szerkezetük azonosítása ezért elengedhetetlen a pénzügyi stabilitás biztosításához.
- (4) 2012-ben a G20-ak jóváhagyták a Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak a pénzügyi műveletekben részes felekre vonatkozó globális jogalany-azonosító (LEI) rendszer kidolgozásának keretrendszerével kapcsolatos ajánlásait, és a hatóságoknak és a piaci szereplőknek a pénzügyi kockázat azonosításában és kezelésében való támogatása érdekében a jogalany-azonosító globális elfogadására ösztönöztek⁽³⁾. Bevezetése óta a jogalany-azonosítót több mint 200 országban egymilliónál is több szervezet alkalmazza. Egy egyedi, kizárólagos és egyetemes jogalany-azonosító használata növelte a hatóságok arra való képességét, hogy értékeljék a rendszerszintű és kialakulóban levő kockázatokat és korrekciós intézkedéseket fogadjanak el. Így különösen az elektronikusan, rendkívül nagy sebességgel feldolgozott globális pénzügyi szerződések hálózatában részes szerződéses partnerek egyértelmű azonosítása lehetővé teszi a hatóságok számára, hogy a meglévő technológiák felhasználásával elemezzék az összekapcsoltságot, azonosítsák a potenciális átterjedési láncokat, és pénzügyi stabilitási célokra nyomon kövessék a piaci visszaéléseket. A jogalany-azonosító ezenkívül a szervezetekre vonatkozó részletes információkat tartalmazó, több forrásból származó fennálló adatállományok összekapcsolása szempontjából is kritikus jelentőségűvé vált.
- (5) 2017-ben a G20-ak vezetői üdvözlötték a közös azonosítók – különösen szervezetek vonatkozásában a jogalany-azonosító – használatának előmozdítására irányuló ajánlásokat⁽⁴⁾. 2019-ben azonban a jogalany-azonosító végrehajtásának tematikus felülvizsgálata keretében a Pénzügyi Stabilitási Tanács a jogalany-azonosító rendszer előtt álló számos kihívást sorolt fel⁽⁵⁾. Ezek között szerepel a jogalany-azonosítónak az értékpapír-piacokon és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek piacain kívüli szervezetek általi alacsony mértékű alkalmazása; a kibocsátás egyszerű fellendülése az olyan uniós rendeletek, mint a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶⁾ (ún. EMIR) és a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾ (ún. MiFIR) elfogadását követően, idővel megfigyelhető tartós növekedés nélkül; a jogalany-azonosító önkéntes alkalmazásának elégtelen szintje; és a jogalany-azonosító korlátozott alkalmazása nem pénzügyi szervezetek részéről. Ezenkívül, míg a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények csoportjainak anyavállalatai rendelkeznek jogalany-azonosítóval, a lefedettség általában nem terjed ki minden nemzetközi leányvállalatra és fióktelepre, vagy minden partnerre.
- (6) Az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) felelős az Unió pénzügyi rendszerének makroprudenciális felügyeletéért. Feladatai ellátása során az ERKT-nak hozzá kell járulnia a pénzügyi stabilitás biztosításához, és enyhítenie kell a belső piacot és a reálgazdaságot sújtó negatív hatásokat. E célból kulcsfontosságú egy, az egész világra kiterjedő egyedi azonosító elérhetősége és széleskörű alkalmazása a pénzügyi műveletekben részt vevő szervezetek egyértelmű azonosítása érdekében. A fentiekben említett jogalany-azonosító alacsony alkalmazási aránya olyan tényezőt jelent, amely akadályozhatja a pénzügyi stabilitási elemzés megbízhatóságát, ami megnehezíti a kockázatok pontos értékelését és nemzeti piacok közötti összehasonlítását. Ezért foglalkozni kell a jogalany-azonosító alkalmazásában mutatkozó jelenlegi hiányosságokkal.
- (7) A jelen ajánlás célja, hogy az ERKT megbízatásával összhangban hozzájáruljon az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető rendszerszintű kockázatok megelőzéséhez és mérsékléséhez azáltal, hogy kialakítja a jogalany-azonosító pénzügyi műveletekben részt vevő szervezetek általi szisztematikus használatát. E célkitűzés elérése érdekében ez az ajánlás olyan uniós jogi keretrendszer bevezetését kéri, amely biztosítja a pénzügyi műveletekben részt vevő jogalanyok jogalany-azonosító útján történő egyedi azonosítását, kéri továbbá a jogalany-azonosító használatának rendszeresebbé tételét a felügyeleti adatszolgáltatás és a nyilvánosságra hozatal tekintetében. Egy ilyen uniós

(3) Lásd: „G20 Leaders’ Declaration”, elérhető a G20-ak honlapján: <https://g20.org/en/g20/Documents/2012-Mexico-Leaders-Declaration0619-loscabos.pdf>

(4) Lásd: „Annex to G20 Leaders’ Declaration: G20 Hamburg Action Plan”, elérhető a G20-ak honlapján: https://www.g20germany.de/Content/DE/_Anlagen/G7_G20/2017-g20-hamburg-action-plan-en__blob=publicationFile&v=4.pdf

(5) Lásd: „Thematic Review on Implementation of the Legal Entity Identifier”, elérhető a Pénzügyi Stabilitási Tanács honlapján: <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P280519-2.pdf>

(6) Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

(7) Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

- (11) Előfordulhat, hogy egy olyan szervezet, amelyről pénzügyi információkat kell szolgáltatni, nem rendelkezik jogalany-azonosítóval. Ez lesz a helyzet például akkor, ha egy, az Unióban letelepedett szervezetet az arányosság elve alapján mentesítenek, vagy ha egy harmadik országban letelepedett szervezet nem szerzett jogalany-azonosítót. Már végrehajtottak különböző jogszabályokat annak érdekében, hogy korlátozzák a jogalany-azonosítóval nem rendelkező szervezeteknek az uniós pénzügyi piacokhoz való hozzáférését. A 600/2014/EU rendelet szerinti, „ha nincs LEI, nincs kereskedés” („no LEI, no trade”) néven ismert szabály kulcsfontosságú volt a jogalany-azonosító Unióban történő alkalmazásához azzal, hogy az uniós piacokhoz való hozzáférés előfeltételeként megkövetelte a jogalany-azonosítót.⁽¹³⁾ Azokban az esetekben, amikor a jogalany-azonosító hiánya nem indokolt, az ERKT ösztönzi ezen ajánlás címzettjeit, hogy alkalmazzanak a „ha nincs LEI, nincs kereskedés” szabályhoz hasonló megközelítést, amennyiben ez megfelelő.
- (12) A jogalany-azonosító elérhetővé válása óta a nemzeti statisztikai hatóságok, a nemzeti felügyeleti hatóságok és az európai felügyeleti hatóságok ezenkívül a nyilvánosságra hozatallal összefüggésben is népszerűsítették a jogalany-azonosítót és annak használatát. A jogalany-azonosítót önkéntesen használják vagy használatát előírják bizonyos nyilvános nyilvántartásokban, stressztesztek közzététele során és adatok más kötelező vagy önkéntes közzététele során. A jogalany-azonosítót azonban még nem használják szisztematikusan, mivel használatát nem tették kötelezővé minden esetben, akár az uniós, akár a nemzeti jog alapján. A jelen ajánlás harmadik célkitűzéséhez való hozzájárulás érdekében, vagyis a jogalany-azonosító nyilvánosság általi megismerésének és használatának előmozdítása, valamint a céginformációkhoz való nyilvános hozzáférés jogalany-azonosító használata útján történő megkönnyítése érdekében az érintett hatóságoknak tovább kell fejleszteniük és szisztematikussá kell tenniük a jogalany-azonosítóra való hivatkozásokat a szervezetekre vonatkozó információk közzététele során.
- (13) Ez az ajánlás az e területen folyamatban levő nemzetközi és európai kezdeményezések, többek között a Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak a jogalany-azonosító végrehajtásának fent említett 2019. évi tematikus felülvizsgálata keretében megfogalmazott javaslatai figyelembevételével készült.
- (14) Ez az ajánlás nem érinti az uniós központi bankok monetáris politikai megbízatását.
- (15) Az ERKT ajánlásait azt követően teszik közzé, hogy a címzetteket tájékoztatták és az Európai Unió Tanácsát az igazgatótanács erre vonatkozó szándékáról értesítették, és a Tanács számára reagálási lehetőséget biztosítottak,

ELFOGADTA EZT AZ AJÁNLÁST:

1. SZAKASZ

AJÁNLÁSOK

A. ajánlás – A jogalany-azonosító használatára vonatkozó uniós keretrendszer bevezetése

1. Ajánlott, hogy a Bizottság – kellő tekintettel az arányosság elvére, figyelembe véve az uniós pénzügyi stabilitást érintő rendszerszintű kockázat megelőzésének vagy mérséklésének szükségességét, és ezáltal megvalósítva a belső piac célkitűzéseit – javasolja, hogy az uniós jogszabályok tartalmazzanak az Unióban letelepedett és pénzügyi műveletekben részt vevő jogalanyok jogalany-azonosító útján történő azonosítására irányadó közös uniós jogi keretrendszert.
2. Ajánlott, hogy a Bizottság – az A(1) ajánlásban megfogalmazottak szerint kellő figyelemmel az arányosság elvére – javasolja, hogy a jogalanyok számára pénzügyi információk jelentésére vonatkozó kötelezettséget előíró uniós jogszabályok a következők jogalany-azonosító útján történő azonosítására vonatkozó kötelezettséget tartalmazzanak:
  - a) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó jogalany; és
  - b) bármely más jogalany, amelyről információkat kell jelenteni, és amely jogalany-azonosítóval rendelkezik.
3. Ajánlott, hogy a Bizottság – az A(1) ajánlásban megfogalmazottak szerint kellő figyelemmel az arányosság elvére – javasolja, hogy az uniós jogszabályok a hatóságok számára arra vonatkozó kötelezettséget tartalmazzanak, hogy jogalany-azonosító útján azonosítsanak minden olyan jogalanyt, amelyről információkat hoznak nyilvánosságra.

⁽¹³⁾ Lásd a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az ügyletek illetékes hatóságoknak történő bejelentésére vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2016. július 28-i (EU) 2017/590 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL L 87., 2017.3.31., 449. o.) 13. cikkének (2) bekezdését, amely úgy rendelkezik, hogy „A befektetési vállalkozás addig nem nyújthat olyan szolgáltatást, amely jogalany-azonosító kódra jogosult ügyfél nevében megkötött ügyletre vonatkozó ügyletjelentési kötelezettséget eredményez, amíg meg nem kapta a jogalany-azonosító kódot a szóban forgó ügyféltől”.

B. ajánlás – Az uniós jogszabályok lehetséges bevezetéséig a jogalany-azonosító használata

A Bizottság által az A. ajánlásnak való megfelelés érdekében hozandó intézkedések meghozataláig és a vonatkozó uniós jogszabályok lehetséges bevezetéséig ajánlott, hogy a jogszabályok által megengedett mértékben és az arányosság elvének fenntartásával:

1. az érintett hatóságok követeljék meg, vagy adott esetben továbbra is követeljék meg, hogy a felügyeletük alá tartozó, pénzügyi műveletekben részt vevő minden jogalany rendelkezzen jogalany-azonosítóval;
2. a hatóságok a pénzügyi adatszolgáltatási kötelezettségek kialakítása, előírása vagy módosítása során az ilyen kötelezettségek között szerepeltessenek vagy adott esetben továbbra is szerepeltessenek a következők jogalany-azonosító útján történő azonosítására vonatkozó kötelezettséget:
  - a) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó jogalany; és
  - b) bármely más jogalany, amelyről információkat kell jelenteni, és amely jogalany-azonosítóval rendelkezik;
3. a hatóságok jogalany-azonosítója útján azonosítsanak vagy adott esetben azonosítsanak továbbra is minden olyan jogalanyt, amelyről információkat hoznak nyilvánosságra, és amely jogalany-azonosítóval rendelkezik.

2. SZAKASZ

VÉGREHAJTÁS

1. Fogalom meghatározások

Ezen ajánlás alkalmazásában a következő fogalom meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) „érintett hatóságok”:
  - i. az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁴⁾, az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁵⁾ és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁶⁾ 1. cikkének (2) bekezdésében említett uniós jogi aktusokban megjelölt illetékes nemzeti hatóságok vagy felügyeleti hatóságok;
  - ii. az 1024/2013/EU tanácsi rendelet⁽¹⁷⁾ 9. cikkének (1) bekezdése alapján az EKB;
  - iii. a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁸⁾ VII. címének 4. fejezete vagy az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 458. cikkének (1) bekezdése szerinti kijelölt hatóságok;
  - iv. az ERKT/2011/3 ajánlásban⁽¹⁹⁾ meghatározott célkitűzésekkel, szabályokkal, feladatokkal, hatáskörökkel, eszközökkel, elszámoltathatósági követelményekkel és más jellemzőkkel rendelkező makroprudenciális hatóságok;
  - v. a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁰⁾ alapján a tagállamok által kijelölt szanálási hatóságok;
- b) „hatóságok”:
  - i. az érintett hatóságok;
  - ii. az EBH;

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítási- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

⁽¹⁷⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Rendszerkockázati Testület ERKT/2011/3 ajánlása (2011. december 22.) a nemzeti hatóságok makroprudenciális felhatalmazásáról (HL C 41., 2012.2.14., 1. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

- iii. az EIOPA;
- iv. az Európai Értékpapíri Hatóság;
- v. az Egységes Szanálási Testület;
- c) „jogalany-azonosító” (LEI): pénzügyi műveleteket végző, jogilag elkülönült szervezetek egyedi azonosítására szolgáló, 20 karakterből álló hivatkozási kód a kapcsolódó referenciaadatokkal együtt, amely a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet által kidolgozott ISO 17442 szabványon alapul;
- d) „jogalany”: olyan szervezet, amely az ISO 17442 szabvány, valamint a globális jogalany-azonosítókkal foglalkozó szabályozói felügyeleti bizottság által közzétett, a jogalany-azonosítóra való jogosultságra vonatkozó iránymutatás alapján jogalany-azonosítóra jogosult;
- e) „pénzügyi művelet”: az 549/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²¹⁾ A. melléklete 1.66. pontja c) alpontjának megfelelően a pénzügyi eszközök nettó beszerzésének vagy a kötelezettségek keletkezésének nettó egyenlege pénzügyi instrumentumként.

2. A végrehajtásra vonatkozó kritérium

Az ajánlás végrehajtása során megfelelő figyelmet kell fordítani az arányosság elvére, figyelembe véve az egyes ajánlások célkitűzését és tartalmát.

3. Az intézkedések elfogadására vonatkozó határidők

Az 1092/2010/EU rendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően a címzetteknek az alábbi határidőkön belül közölniük kell az ezen ajánlás nyomán hozott intézkedéseket, vagy az intézkedés mellőzését megfelelően meg kell indokolniuk:

1. A. ajánlás

A Bizottság 2023. június 30-ig az Európai Parlament, a Tanács és az ERKT rendelkezésére bocsátja az A. ajánlás végrehajtásáról szóló jelentését.

2. B. ajánlás

A B. ajánlás címzettjei 2021. december 31-ig az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság és az ERKT rendelkezésére bocsátják a B. ajánlás végrehajtásáról szóló jelentést.

4. Nyomon követés és értékelés

1. Az ERKT titkársága:

- a) a címzettek adatszolgáltatási terhének csökkentése érdekében támogatást nyújt a címzetteknek, biztosítva az összehangolt jelentéstételt és a megfelelő sablonok rendelkezésre bocsátását, és szükség szerint részletezve a meghozandó intézkedésekkel kapcsolatos eljárást és határidőket;
  - b) ellenőrzi a címzettek által hozott intézkedéseket, kérésükre segítséget nyújt, és az irányítóbizottságon keresztül az elfogadott intézkedésekről szóló jelentéseket nyújt be az igazgatótanácsnak.
2. Az igazgatótanács értékeli a címzettek által jelentett intézkedéseket és indokolásokat, és adott esetben határozhat úgy, hogy ezt az ajánlást nem tartották be, és a címzett nem adott megfelelő indokolást az intézkedés mellőzésére.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2020. szeptember 24-én.

*az ERKT titkárságának vezetője,
az ERKT igazgatótanácsa nevében*
Francesco MAZZAFERRO

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 549/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az Európai Unió-beli nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (HL L 174., 2013.6.26., 1. o.).